

Lagt til rættis:
Oddbjörg
Poulsen

Nóa — II

Seinast höyrdu vit um at Gud vildi bjarga Nóa frá vatnflóðini og það hann gera eina ork.

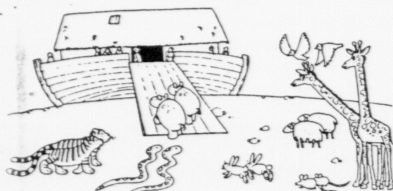
Nú tá hurðin var farin aftur, so byrjaði tað at regna, júst so sum Gud hevði sagt. Tað regnaði og regnaði og regnaði. Gud læt tað regna í fjóruti dagar og fjóruti nætur. Tað var so nógv vatn, at alt var undir í vatni. At enda, so gavst tað at regna og eftir eina langa tíð, so læt Nóa eitt vindeyga upp, og sendi ein ravn út. Ravnurin flegg bara aftur og fram. So sendi Nóa eina dúgvu, men dúgvan kom aftur til ørkina. Eftir sjei dagar sendi Nóa aftur dúgvu avstað, og seinni kom dúgvan aftur við einum blaði í nevinum, av einum oljutræi. Nú biðaði Nóa aftur í sjei dagar, og sendi so aftur dúgvu út gjøgnum vindeygað. Men hesu ferð kom dúgvan ikki aftur, so visti Nóa, at nú fór jørðin skjótt at verða turr.

So seði Gud við Nóa at hann og dýrini skuldu nú fara úr ørkini.

Nóa takkaði Gudi fyri at Gud hevði vart hann og sína familju frá vatnflóðini.

Vit mugu eisini minnst til at takka Jesusi fyri, at Hann doyði á Golgata og reinsar okkum frá synd við Sínum blóði.

Tá tørvar okkum ikki at óttast.

Hvussu nógv fólk sært tú í ørkini?

Grundstykki

matr. 64, uppi í Litlagili, til sølu. Grundstykkið er 505 m² til støddar við góðum útsýni.

Kontrakt kann yvrtakast.

Tlf. 13602 - 13282

AWI til sølu

Væltútgjördur AWI 27 bátur til sølu.

Tlf. 73137

TB 100 ár

Av eini ella aðrari ókendari orsök kundi henda yrking ikki verða nýtt til ta miklu veitsluna — ætlanin hevur to ongantið verið at gingið nekrum persóni ov nær.

Lag: Eg var mær ein dagin til fótbóltsleik

Eg var mær ein dagin til fótbóltsleik so spentur eg var, at sálin hon sveik eg mátti mær fáa ein raka.

Í góðari tíð eg á Sevmýr kom út á wc eg mátti, alt bóltaði rút og so fór eg út um at spáka.

Av áskoðarum skilligt var eg hin fyrsti tað var eg so ofta í slíkum dysti tá VB kom higar at leika.

Eg ikki ein blund hevði fingið í nátt men gingið og málið sum rukka so flott nú fekk eg so illani ála.

Eg hugsi við mær, sum eg gangi og mali Gud viti, um TB í dag finnur spælið sum eyðkennir liðið tað fræga.

Tí vágbingar helst vilja TB á vinna men nær tað er hent, eg nú valla kann minnst - hví kitlar so í mínum maga?

Og inni í húsinum alt er á gosi ja, rópan og skrálan, bert lítið av tosi nú dead-line er farin at nærkast. Hvát, eru nú búarnir ikki so reinir og kanska er dómarnir aftur ov seinur? Nevndarlímur teir ganga og sparka.

Og dómarsedeilin er ei at finna og uttan ein slíkan ei til ber at vinna nú hoyrist ein brestur so hvøllur. »Hví kemur hann ikki, so upp verður latið? eg kann ikki sjálvur her gera alt fratið so nú má tað sviða sum svøllur.

Eg skilji á lagnum, tað nógv er at gera ádreng tað heila perfekt kann fungera og so eru allir so spentir. Um alt fer at ganga so, sum tað nú eigur so kemur tað felagnum aftur til heidurs tí geri tað, tit eru mentir.

Nú fitt er av fólk, eg kenni tey flestu onkur í síni tíð var av teim bestu sum bólt hevur spælt fyri TB. Eg spyrji, hvør dómari verður í dag tí summar so lítið eg leggi í lag — ein hvalbingur — gott fyri TB.

So har gongur Lilleven, hann hitar upp tað ger hann jú til hvørja Sevmýris-cup tað ringt er at standa stillur. Hygg, Julian eisini komin er út hann neyvan í dag fer at spara sitt krút so ofta hann gerst púra villur.

Á niðaru síðu so bleikir teir standa og onkur í dag hevur ringan anda teir hava jú verið og tippað. Teir vónirnar hava, men hjartað man duka hvat hendir, um vágbingar klára at buka? So fara vit allir at pimpa.

Kaj Meyer og Mervin so dúgliga jóla og biðja teir ungu seg allar útspla Hans Rudolf bert stendur og tigur. Hann ávaring fekk til tann seinasta dyst nú sigur hann »einki«, men spyr altíð fyrst her valdar so sælur ein friður.

Ja, dysturin gekk, sum hann skuldi og átti eg eina ferð mundi á reyva dottið tá málið kom nummar fyra. Skjótt vágbingar allir teir góvu upp ond eg sat har so glaður hjá Ásmund og Trónd og kundi mær sjálvum ei stýra.

Nú gamalt í garði er Tvøroyrar liðið sum ofta á toppinum stólt hevur ríðið og hetta vit fyrst vilja minnst. Vit ynskja tær TB av innastu sál tit aftur í ár koma fyrst í mál ja, meistaraheitið skal vinnast.

P.M.

Gullbrúdleyp

Sunnudagin 24. maí 1992 kunnu hjúningi Kirsten og Nicodemus Rasmussen, Tórshavn, halda gullbrúdleyp.

Nicodemus, føddur 22. januar 1918, er ættadur av Strondum. Foreldur hansara vóru Simun Rasmussen (seinni Højgaard7, vanligi nevndur Simun á Hellum, Strendur, og Johanna (fødd Simonsen) av Flatutrøð, fødd úti í Lág, Strendur.

Kirsten, fødd 9. maí 1919, er ættað úr Leirvík. Foreldur hennara vóru Óli Olsen, bóndi á Toftanesi, Leirvík og Oluffa (fødd Poulsen) ættað úr Syðrugøtu. Hon vaks tó upp hjá fastrini Kathrinu og Marius Jacobsen, Leirvík, sum høvdu postin um hendi í bygðini. Marius doyði sum heilt undur 29 ára gamal. Kirsten og Nicodemus fingi 6 børn, Oddmar, Súni, Óli, Ólavur, Jonna Kathrina og Ninny. Óli doyði sum pinkubarn.

Nicodemus gekk vanligan barnaskúla á Strondum. Eftir lokna barnaskúlagongd fekk hann við fiskiarbeiði og eitt ár (1936) var hann til skips við »Morning Star«, og í 1937 fór hann í skrivstovustarv við »Morning Star«, og í 1937 fór hann í skrivstovustarv á Skipafelagnum Føroyar. Gekk á handilsskúla um kvøldið og var sjálvlesandi á ymiskum brævsúlaskúli.

1. mars 1940 byrjaði hann at starvast á Færøernes Opbevaringskontor (seinni Føroya Gjaldstova). Á sama stovni var hann settur sum høvuðsbókhaldari 01.07.48—31.07.56, fulltrúi 01.08.56—31.07.61, settur stjóri 24.06.60—31.07.61, stjóri 01.08.61—31.05.87. Hann er eisini riddari av Dannebrog.

Nicodemus hevur góðar hendur. Sum ungur fekk hann nógv við at skera út úr træi. Hann gjørdi fleiri modell av skipum og riggaði tey til við seglum og øllum, sum har til hoyrir. Ættargransking hevur verið og er framvegis eitt av hansara stóru áhugamálum í fritíðini.

Kirsten gekk vanligan barnaskúla í Leirvík. Frá tí hon var smágenta hjálpti hon til við postinum. Eftir lokna barnaskúlagongd fekk hon við fiska- og bóndaarbeiði. Hon lærði at seyma hjá skræddaranum í Leirvík og hevur latið mangt plaggið úr hondum. Seinni fór hon út at tæna í ymiskum búplássum, m.a. í Havn. Var umframt á háskúla-skeiði í 1938. Tað var í Havn, hon kom at kenna Nicodemus, og giftust tey 24. maí 1942.

Kirsten hevur verið húsmóðir, síðani tey giftust. Hon hevur lutikið nógv innan KFUK-arbeiði, og eisini hevur hon havt stóran áhuga fyri bókbinding.

Kirsten og Nicodemus verður ynskt hjartaliga tillukku við teirra hátíðardegi, við bestu ynskjum fyri framman.